

P. William S. Faix, OSA (8. 5. 1936): 90 let života s radostí!

„Bud’te sjednoceni v lásce Ježíše“

Otče Williame, slavíte své 90. narozeniny. Jak se ohlížíte za svým životem?

Především děkuji Všemohoucímu Bohu za milost, kterou mi dal, abych mohl prožít tato léta. Neustále objevuji Boží tajemné cesty v mém životě skrze lidi a skrze službu, kterou mi svěřil v různých zemích, kde jsem působil jako kněz.

Jaké jsou vaše nejvýznamnější vzpomínky z celého života?

Myslím, že jednou z prvních věcí je to, že jsem měl radost z toho, že jsem mohl učit mladé augustiniány o historii a tradici našeho řádu. To byla jedna věc. Další věci byli úžasní lidé, které jsem potkal ve své službě během těchto mnoha let, během těchto 63 let služby. Lidé, s nimiž nyní žiji, i ti, kteří odešli přede mnou – cítím, že pro mě byli nejen inspirací, ale také radostí a motivací, motivací pokračovat v práci, ke které se cítím povolán.

(Pokračování na straně 4)

**Děkovná mše sv. za 90 let života v neděli 10. května
v kostele sv. Tomáše v 11:00 hod.**

Augustiniánský papež Lev XIV. První rok pontifikátu

Když byl toho památného večera 8. května 2025 z lodžie baziliky sv. Petra vyhlášen nový papež, augustiniáni po celém světě, zpočátku ohromeni a zaskočení, oprávněně propukli v téměř všeobecnou radost a hrdost – za papeže byl zvolen jeden z našich vlastních bratří!

Dosavadní pontifikát papeže Lva můžeme shrnout jeho voláním po míru. Jeho ztotožnění se s chudými a marginalizovanými připomíná jeho osobní identitu jako syna svatého Augustina.

Po svém zvolení zaměřil papež Lev XIV. své poselství na jednotu a sociální spravedlnost a globálním výzvam čelil diplomatickým a pastoračním přístupem.

Důležité důrazy jeho pontifikátu jsou:

- **„Stavět mosty“:** Ve svém úvodním pozdravu vyzval věřící, aby si navzájem pomáhali stavět mosty prostřednictvím dialogu a setkávání, a zdůraznil, že „lidstvo potřebuje Krista jako most“.
- **Misionářská a otevřená církev:** Ve své inaugurační homilii zdůraznil, že církev musí být nositelkou Boží lásky „bez vyloučení kohokoli“ a že láska se nevnučuje, ale nabízí se „s něhou toho, kdo umývá nohy“.
- **Víra proti nenávisti:** Trval na tom, že víra nemůže být zástěrkou pro nenávist, a vyzval k opuštění konfrontací mezi extrémami, aby se společnost sjednotila.

*Leone PP. XIV.
8 maggio 2025*

Papež Lev: Milujme mateřským srdcem

Rozjímali jsme nad slavnými tajemstvími Ježíšova života, zahlédli jsme očima víry v jeho oslavení svůj vlastní úděl a v jeho lásce své vlastní poslání. Kristus v události Velikonoc přemohl smrt a ukázal nám cestu návratu k Otci. A abychom se také my mohli rozběhnout touto zářící a náročnou cestou a aby se celý svět mohl podílet na jeho kráse, daroval nám svého Ducha, který nás oživuje a udržuje nás na cestě našeho poslání. Jako Maria jsme i my stvořeni pro nebe a s radostí do nebe putujeme s pohledem upřeným na Ni, dobrou Matku a vzor svatosti, abychom přinášeli světlo Vzkříšeného bratřím a sestrám, se kterými se setkáváme.

Modlit se růženec nás tedy zavazuje k tomu, abychom každého člověka milovali mateřským srdcem, konkrétním a velkodušným způsobem, a abychom se vydávali pro dobro druhých, zvláště těch nejchudších. Maminka miluje své děti, i když je každé jiné, všechny stejně a celým srdcem. Také my, před Matkou srdce, chceme slíbit totéž a ve stejné míře, aby nikomu nechyběla láska a s ní všechno nezbytné pro důstojný a šťastný život: aby ten, kdo má hlad, se měl čím nasytit, aby všichni nemocní mohli dostat potřebné léky, aby bylo dětem zajištěno adekvátní vzdělání, aby staří lidé prožívali spokojeně léta své zralosti. Na to všechno myslí maminka; na to všechno myslí Maria a zve také nás, abychom s ní její starosti sdíleli.

(Z promluvy Svatého otce Lva XIV. na závěr modlitby růžence)

Marie Hradecká

Dýchat Boha

V osmé kapitole listu Římanům se svatý Pavel dotýká tématu modlitby. Na první pohled se může zdát, že ho pojednává dost teoreticky – a skutečně, nenajdeme v něm žádné jednoduché pokyny a návody, jak se modlit. Přesto si myslím, že nám má v tomto směru opravdu hodně co říct: nastiňuje totiž celkovou dynamiku modlitby, a především roli Ducha svatého v ní. „Vždyť ani nevíme, jak a za co se modlit, ale sám Duch se za nás přimlouvá nevyslovitelným lkáním,“ říká Pavel (Řím 8,26).

Domnívám se, že pro leckterého křesťana mohou tato slova znít nepochopitelně. Možná se nám skutečně častokrát zdá, že nevíme, *jak* se modlit, nebo dokonce máme potíže s modlitbou. Ale víme přece velmi dobře, *oč* chceme Boha prosit. Jak to tedy apoštol Pavel myslí? Přece samotný Pán Ježíš povzbuzuje učedníky k důvěře a vytrvalosti v modlitbě a ústy evangelisty Matouše říká: „Proste a bude vám dáno, hledejte a naleznete, tlučte a bude vám otevřeno. Neboť každý, kdo prosí, dostává; kdo hledá, nalézá, a tomu, kdo tluče, bude otevřeno.“ (Mt 7,7) I v modlitbě Páně prosíme o „chléb vezdejší“: jinými slovy, máme upřímně a s důvěrou předkládat všechny potřeby svému nebeskému Otci.

Svatý Pavel ale promýšlí toto téma v celkovém kontextu ospravedlnění na základě víry a vysvobození z otroctví zákona a hříchu. Duch svatý je pro něj v tomto smyslu principem nového života, jehož opakem je smrt pramenící z hříchu těla, tj. sobectví neboli žádostivosti. „Ti, kdo dělají jen to, co sami chtějí, tíhnou k tomu, co je tělesné; ale ti, kdo se dají vést Duchem, tíhnou k tomu, co je duchovní. Dát se vést sobectvím znamená smrt, dát se vést Duchem je život a pokoj.“ (Řím 8, 5–6). Křesťan podle Pavla nežije a nemodlí se z vlastních sil, a pokud ano, nemůže se líbit Bohu. Žije z moci Ducha, který vlévá do duše Kristovu lásku a vnáší do ní živou naději a pokoj. Zároveň dává člověku nové srdce a novou identitu Božího dítěte, z kterého pak prýští i nová modlitba dovolující oslovovat Boha *Abba, otče*. Tato modlitba je vlastně jakýmsi sténáním, žízni po definitivní Boží přítomnosti a touhou vidět ho tvář v tvář. Pavel tvrdí, že „ve svém nitru sténáme, očekávající přijetí za syny, totiž vykoupění svého těla“ (Řím 8, 23). Tuto touhu ovšem nemáme ze sebe, ale právě z Ducha.

Z toho vyplývá i Pavlovo pojetí modlitby: modlit se pro něj v podstatě znamená vstoupit do modlitby, kterou v člověku neustále koná Duch svatý. Znamená to nechat se proměnit tím, kdo nás uvádí do pravdy o Otci, vede k jeho hlubšímu poznání a přičleňuje k Synu. Nakonec to znamená nechat se uvést do atmosféry setkání Otce a Syna a *dýchat Boha*. Modlitba tedy není aktivitou, naopak, má se stále více proměňovat v pasivitu. Je třeba pozvat do své modlitby Ducha svatého a prostě jen nechat se jím vést. Toto téma rozvíjí ve svých spisech i velká učitelka modlitby svatá Terezie z Ávily, která používá metaforu vody a přirovnává modlitbu k zavlažování zahrady duše, kde voda představuje Boží milost a duchovní život. Nejnižší stupeň modlitby popisuje jako namáhavé čerpání vody ze studny, kdežto vyšší stupně jsou darem, kdy Bůh napájí duši živou vodou milosti zcela bez námahy.

O tom, že nás Pán nikdy nenechá napospas – ať už v modlitbě, v protivenstvích nebo v životních zkouškách – Pavel nepochybuje. „Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.“ (Řím 8, 38–39) Ten se za své svaté neustále přimlouvá před Boží tvář podle jeho vůle.

(Pokračování ze strany 1)

Zažil jste mnoho změn ve společnosti i v církvi. Co považujete dnes za nejdůležitější?

Je důležité si uvědomit, že nyní vnímám církve spíše jako bojující menšinu ve světě, který méně oceňuje evangelijní hodnoty lásky, milosrdenství a míru. A cítím, že skrze mnoho problémů, které církve zažívá v různých částech světa, církve přijímá tu moc Ducha Svatého, aby byla silným morálním hlasem, evangelijním hlasem, volajícím po evangelijních hodnotách a Kristově míru na této zemi, na které žijeme.

Co vás po všechna ta léta udržovalo ve víře a ve službě?

Myslím, že přízeň a láska, kterou mi v životě projevila Maria, matka Ježíše; cítím, že její přítomnost a její přímluva mě provázely některými z nejtemnějších okamžiků mého života a mé služby.

Jakou radu byste dal mladým lidem, kteří hledají svou životní cestu?

Za prvé bych řekl, aby se nejen studovalo, ale aby se každý den s láskou četlo Písmo svaté, abychom přijímali světlo, které všichni potřebujeme na naší každodenní cestě k Ježíši, a skrze jeho slovo abychom objevovali nejen Ježíše, ale i sami sebe a objevovali cesty, které nám Písmo svaté osvětluje, abychom pochopili naše současné okolnosti ve světle toho, co Bůh chce pro nás v našich životech a v životech lidí, kterým jsme povoláni sloužit.

Jakou roli hraje ve vašem životě augustiniána komunita?

Život v komunitě, neboli život ve společenství, je vlastně připomínkou. Je to zrcadlo, v němž se můžeme vidět takoví, jací skutečně jsme, a ne jako domnělé postavy, víte, plné láskyplné péče nebo míru. Objevujeme sami sebe, protože naši bratři, víte, naši bratři jsou k nám upřímní, a to, čeho dosahujeme, je, že sdílíme společný kruh, nesení toho kříže, vzít na sebe ten kříž každý den, to je to, co společenství nejen učí, ale také vidíme v životech ostatních bratrů příklady, víte, vytrvalosti a lásky, a oni nás mnoha způsoby tiše povzbuzují, abychom se stali lepšími lidmi, k čemuž jsme byli povoláni skrze milost Kristovu.

Co vám dnes přináší radost?

Co mi přineslo radost, byla skutečnost, že na konci dne všechny problémy a všechny obtíže, které nevyhnutelně přicházejí s životem, mizí v lásce, kterou mi projevují členové společenství ve velmi zvláštních situacích.

Máte nějaké poselství, které byste chtěl sdílet se svou farní komunitou? Za prvé bych řekl, abychom zůstali sjednocení skrze eucharistii, a abychom objevovali Boží vůli skrze naše bratry a sestry, kteří s námi uctívají a sdílejí naše břemena, abychom sdíleli břemena jeden druhého a doslova se stali bratry a sestrami pro druhé. To by bylo moje první, a za druhé, opakuji, co jsem řekl předtím, ať nám čtení a touha po poznání Ježíše Krista skrze Písmo svaté vždy, vždy dává sílu pro naše odhodlání. Chtěl bych farnímu společenství děkovat za jejich štědrost, za jejich lásku, za jejich starost o mě. Cítil jsem a stále cítím, že mám místo v jejich srdcích. Také prosím komunitu, aby odpustila mé chyby a slabosti a mé nedostatky ve službě. A ještě jednou je naléhavě žádám, aby byli sjednocení v lásce Ježíše, tak jak on miluje nás ve svém eucharistickém tajemství.

P. William S. Faix, OSA

P. William se narodil **8. května 1936** v chudé rodině na newyorském Manhattanu. Spolu se sestrou Dolores a mladším bratrem Ronaldem byli dětmi Williama Faixe a Genevieve, rozené Rolka, kteří mu zajistili dobré vzdělání.

Po absolvování Saint Sylvester School na Staten Islandu vstoupil William v červnu 1950 do augustiniánského řádu jako postulát, novicem se stal 9. září 1954, časné sliby složil v Novém Hamburku 10. září 1955. Poté byl poslán do Saint Mary's Hall ve Villanově, slavné sliby složil 10. září 1958. Po absolvování Villanova University odešel do augustiniánské koleje ve Washingtonu, D.C., kde se stal roku 1962 jáhnem a 9. února 1963 knězem. Po zakončení studia teologie a získání doktorátu z teologie dosáhl ještě doktorského titulu z moderních evropských dějin na Catholic University of America v srpnu 1968.

Prvním působištěm P. Williama byla nově založená Austin Preparatory School v Readingu, stát Massachusetts, kde vyučoval historii, náboženství, latinu, francouzštinu, řečtinu, a zároveň sloužil jako kaplan ve Phillips Academy v Andoveru a Brooks School v North Andoveru.

Od srpna 1968 působil v Augustinian College, v téže době získal doktorát ze středověkých dějin na Catholic University of America. V lednu 1970 byl odměněn stipendiem Fullbrightovy nadace pro doktorské studium ve Varšavě pro akademický rok 1970-1971. Doktorský titul tam získal právě v den svých čtyřicátých narozenin, 8. května 1976.

Po návratu v srpnu 1971 se jeho třetím působištěm stala nově založená Washington Theological Coalition, kde učil sedm let církevní dějiny. Poté ho generální představený augustiniánského řádu Theodore Tack, OSA poslal do Varšavy jako provinciála Polska. Pod záštitou polského primase, kardinála Stefana Wyszyńskiego, začal vyučovat na Akademii Teologii Katolickiej ve Varšavě-Bielanech. S pomocí arcibiskupa Dambrowského a biskupa Nossola měl na starosti výběr kandidátů pro znovuvzkříšenou polskou provincii Nanebevzetí Panny Marie. Zároveň vyučoval angličtinu na teologické i filozofické fakultě Akademii, ve varšavském arcidiecézním semináři a v opolském diecézním semináři a sloužil jako provinciál, mistr postulantů a vypomáhal v několika farnostech. S podporou nového generálního představeného Martina Nolana se augustiniáni vrátili do starobylého kláštera a farnosti sv. Kateřiny Alexandrijské v Krakově. Poté, co osobně obdržel povolení od papeže Jana Pavla II., ujal se otec William jako polský provinciál 15. února 1989

správy kostela a kláštera a po dlouhých 39 letech se stal 24. června 1989 jeho prvním augustiniánským administrátorem.

4. listopadu 1989, čtyři měsíce po pádu komunistického režimu, se otec William stal prvním cizím občanem, který se stal farářem na polské půdě. Od roku 1994 působil jako mistr postulantů v klášteře Panny Marie Božské Útěchy ve Varšavě – Lomiankách a nadále také v krakovské farnosti svaté Kateřiny.

V roce 1995 byl poslán do kláštera sv. Tomáše v Praze, kde do roku 2003 sloužil jako farář kostela sv. Tomáše a zároveň jako farář anglicky mluvící komunity v pražské arcidiecézi. Od února 1997 do roku 2000 byl provinciálem české provincie řádu svatého Augustina.

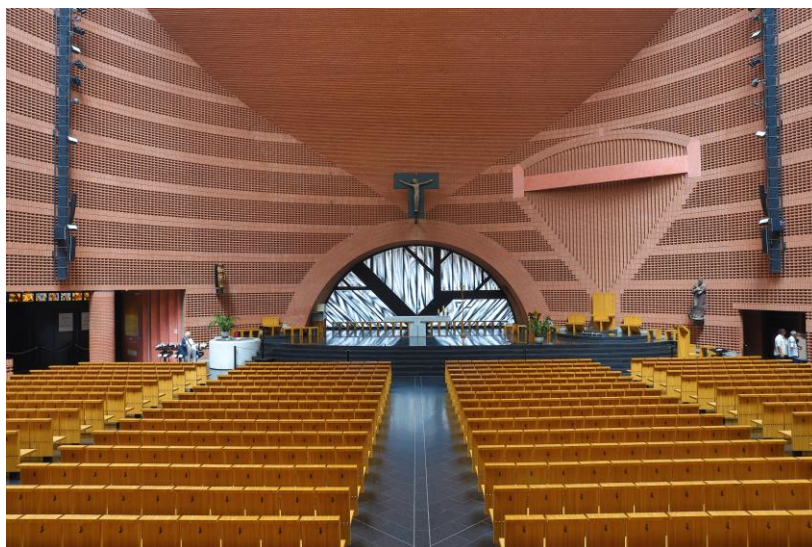
V roce 2004 sloužil v Anglii jako kaplan pro Čechy bydlící v Londýně. Pak v roce 2005 se vrátil zpět do Prahy, kde dále slouží jako farář pro anglicky mluvící komunitu a zároveň koná různé práce v rámci komunity augustiniánů. V současnosti je i představený komunity u sv. Tomáše.

---

7. Sakrální architektura současnosti

Katedrála Vzkříšení a svatého Korbiniána v Évry u Paříže

Francie má katedrál více než dost, a to ať již katedrálu chápeme jako kostel biskupa, nebo jako středověkou katedrálu s lomenými oblouky a fiálami (jaká je v ČR jen jediná). Vývoj pařížského regionu a vznik mnoha nových, dnes značně velkých měst obkružujících starou Paříž, vedl ke vzniku nových kostelů a také jednoho nového biskupství, a tudíž i nové katedrály. Vznikla jižně od historické Paříže ve městě Évry, v letech 1992–95 ji stavěli podle projektu architekta Maria Botty.

Tato stavba pěkně ukazuje, jak může být kostel tradiční i netradiční zároveň. Uvnitř velkého kruhového interiéru se člověk nachází jako v nějakém velkém sále, v jehož čele stojí podium. Tradiční kněžiště chybí, k nalezení nejsou ani boční lodě a další obvyklé součásti kostelů. Přesto nejde o žádné revoluční uspořádání, takže člověk, který běžně chodí do kostela, se ihned zorientuje. Spodní část naplňuje mnoho řad širokých lavic, které však mají každé sedadlo individualizované, jako by šlo o samostatnou židli spojenou s dalšími do řady po deseti a po jedenácti do souvislého celku. Jde o pevnou lavici, přesto má každý vlastní místo. Plná kapacita katedrály je okolo 1200 lidí.

Návštěvníkům se nad hlavou zvedá interiér tvaru širokého válce zakončený částečně jakousi cihlovou klenbou nad oltářem (viz fotografie), částečně trojúhelníkovou konstrukcí (na fotografii není vidět), kterou obklopuje prosklení, jež vpouští do interiéru světlo. Chrám totiž téměř nemá jiná okna. Veškeré denní světlo přichází svrchu, volně se spouští rozlehlým interiérem k lidem a

příjemně vykresluje detaily cihlových stěn. Díky dennímu světlu i přívětivé barevnosti a známosti cihel je vnitřek navzdory velikosti příjemným místem působícím důvěrně. Na stěnách jsou vytvořené dekorační pruhy z cihel postavených k sobě rovně a z cihel postavených na koso, což hrou světla a stínů jen zdůrazní bohatou přítomnost světla. Podlaha je tmavá, tvoří ji temně šedé kamenné desky, které celé hře světla dodávají pevný základ, na němž vše stojí a s nímž kontrastují světlé dřevěné lavice i cihlové stěny.

Kruhový tvar vnitřku, dobrá viditelnost a nepochybně i slyšitelnost na všech místech podporuje určitě pocit sounáležitosti všech, kdo se v takovém místě zúčastňuje bohoslužeb. Její nevýhodu vidím v tom, že naprosto nejde o chrám, který by počítal s individuální duchovní snahou v nějakém odděleném místě (kaplička) stranou pozornosti a pohledů. Všichni a vše je na očích, jako ve velkém sále nebo dokonce cirkusovém šapitó. Dokonce i příchod a odchod lidí je veden po rampě za kulatou cihlovou stěnou, v níž jsou pravidelné otvory, takže již cestou do kostela člověk vidí jednotlivými průhledy do všech lavic v kulatém parteru. Vidí a je viděn.

Kostel je velmi střídme vyzdoben, nejsou v něm téměř žádné rostliny, květiny, vázy ani sochy. O jeho sakrálnosti nemůže být přesto pochyb. Jednoduchost a jasnost tvarů a přítomnost světla dostačují. K tradiční symbolice se řadí kromě oltární mensy, kříže a dvou soch po stranách již jen okno za oltářem, zasklené jen průsvitným, nikoli průhledným sklem, v němž lze zahlédnout velmi stylizovaný strom, a to strom života. Více výzdoby se návštěvníkům kostela nenabízí.

Závěrečná zmínka patří neobvyklému interiéru. Válcovitý tvar katedrály je jakoby šikmo seříznut a na jeho vrchním obvodu – fakticky na obvodě střechy – jsou vysazené stromy, které tvoří jakousi zelenou (ale během roku se barevně proměňující) korunu celé stavby. Jde o jednoznačnou symboliku, která se obrací navenek. Okolní stavby jsou též dle projektu Maria Botty, a také pokryté cihlami, takže dohromady tvoří souladný celek, který se snaží být novým centrem nového města, jehož středem je – zcela v souladu s tradicí – chrám.

Jiří Tourek

Jarní výlet naší farnosti proběhl v sobotu 11. dubna a prošli jsme si na něm část Brdské vrchoviny. Začali jsme v kostele svatého Václava na náměstí v Mníšku pod Brdy. Odtamtud jsme došli nad město do krásného barokního poutního areálu Skalka s kostelíkem sv. Máří Magdaleny, bývalým klášterem (dnes galerií a společenským sálem) a křížovou cestou, zakončenou poustevnou. Od zelené turistické značky jsme se pak na chvíli odchýlili, abychom si užili vyhlídku Babka (506 m n.m.), pak jsme se napojili na modrou stezku, opět se oddělili neznačenou cestou k Pišťáku (hradiště pozdní doby bronzové). Odtud jsme sešli do údolí ke žluté turistické stezce a zároveň k Fabiánově NS Řevnice. Ta nás dovedla do Řevnic, kde jsme si ještě zběžně prohlédli známé Řevnické lesní divadlo a pak už jsme zamířili na nádraží a vlak směr Praha. Díky Ivanovi a povedenému počasí jsme si užili krásnou sobotu.

Pozvání na poutní mši svatou v Dobřichově

Farní společenství Pečky a Komunitní centrum Pramínek srdečně zvou všechny farníky i přátele na poutní mši svatou, která se uskuteční v neděli **31. května 2026 od 15:00 hodin** v kostele Nejsvětější Trojice v Dobřichově.

Program poutního dne:

12:00 - Masarykovo nádr. – Vlak

13:00 – procesí poutníků od nádraží v Pečkách

13:30 – adorace v kostele

14:00 – přednáška PhDr. Miloslava Vlka o historii a významu dobřichovského kostela

15:00 – poutní mše svatá (při mši zazní *Missa in B* od F. X. Brixiho)

Po mši svaté jste zváni na **společné posezení s občerstvením** v komunitní kavárně a na zahradě.

Těšíme se na společné setkání!

Květen: Mariánský měsíc

Význam obrazu Panny Marie Guadalupské

Obraz Panny Marie Guadalupské patří k nejvýznamnějším náboženským symbolům Latinské Ameriky a zvláště Mexika. Je spojen se zjevením Panny Marie v roce 1531 domorodci Juanu Diegovi na pahorku Tepeyac nedaleko dnešního Mexico City. Podle tradice se její podoba zázračně otiskla na jeho plášť (tilmu), který je dodnes uchováván v bazilice Panny Marie Guadalupské.

Pro věřící představuje Panna Maria Guadalupská symbol:

- mateřské ochrany a péče o všechny lidi,
- naděje a útěchy v těžkých časech,
- víry a zázraku, protože vznik obrazu je považován za nadpřirozený,
- blízkosti Boha lidem, zvláště chudým a opomíjeným.

Obraz měl zásadní vliv na šíření křesťanství mezi původními obyvateli Mexika. Panna Maria je na něm zobrazena s rysy blízkými místnímu obyvatelstvu, což pomohlo propojit evropskou křesťanskou tradici s domorodou kulturou.

Stala se také symbolem:

- mexické identity a jednoty národa,
- boje za svobodu během mexických dějin,
- solidarity a důstojnosti obyčejných lidí.

Hlavní symboly obrazu jsou následující:

1. Hvězdy na plášti

Modrozelený plášť se zlatými hvězdami symbolizuje nebe a Boží slávu. Někteří badatelé v nich vidí uspořádání hvězdné oblohy z doby zjevení, z 12. prosince 1531.

Uvádí se také, že hvězdy na plášti Panny Marie Guadalupské jsou zápisem hudby. Tento názor je spojován především s mexickými badateli a hudebníky, kteří obraz zkoumali. Nejčastěji se uvádí jméno Fernando Ojeda Llanes, který popularizoval myšlenku, že rozmístění hvězd lze převést do notové osnovy a vytvořit z nich melodii.

2. Modrozelená barva pláště

V aztécké kultuře byla tato barva spojována s božstvím a vladařskou důstojností. Naznačuje tedy, že Maria přichází jako Královna nebe.

3. Růžová tunika s květy

Tunika symbolizuje zemi, lidství a život. Květinové motivy znamenají plodnost, krásu a nový začátek.

4. Černá stuha kolem pasu

V kultuře původních obyvatel Mexika znamenala těhotenství. Obraz tak ukazuje Marii jako matku očekávající narození Ježíše Krista.

5. Čtyřlístý květ nad lůnem

Nazývaný někdy „nahui ollin“ – v aztécké symbolice znak božství, střed světa a života. Je umístěn právě nad místem dítěte, což naznačuje božské dítě v jejím lůně.

6. Sluneční paprsky za postavou

Maria stojí před sluncem a je jím obklopena. Znamená to, že je větší než sluneční božstva uctívaná v předkolumbovských kulturách, ale zároveň odráží Boží světlo.

7. Měsíc pod nohama

Půlměsíc bývá symbolem vítězství nad tmou, nocí a proměnlivostí světa. V křesťanské tradici odkazuje i na ženu ze Zjevení.

8. Anděl pod Marií

Anděl nese její šat i plášť a ukazuje spojení nebe a země. Někteří vykladači v něm vidí posla, který potvrzuje její důstojnost.

9. Sklopené oči a sepnuté ruce

Maria není zobrazena jako bohyně, ale jako pokorná žena v modlitbě, která ukazuje k Bohu. Někteří badatelé tvrdí, že v oku Panny Marie Guadalupské, při silném zvětšení, jsou vidět drobné lidské postavy, jako kdyby se odrážely v rohovce oka. Nejčastěji se uvádí, že jde o scénu z okamžiku, kdy Juan Diego rozvinul svůj plášť před biskupem.

Dodnes přicházejí miliony poutníků do Bazilika Panny Marie Guadalupské, aby se před obrazem modlili. Pro mnohé lidi je Panna Maria Guadalupská symbolem víry, ochrany a naděje pro celý svět.

Celkové poselství obrazu:

Obraz spojuje křesťanské i domorodé symboly, takže byl srozumitelný obyvatelům tehdejšího Mexika. Vyjadřuje Marii jako matku, ochránkyni, nositelku Krista a most mezi kulturami.

Symbolika obrazu říká: Maria přináší Boha lidem, chrání je a spojuje nebe se zemí.

P. Jan Biernat, OSA. Farář

Víš, že?...

- * **Korunování Panny Marie** a zasvěcení farnosti Panně Marii proběhne první květnovou nedělí 3. 5. při mši sv. v 9:30.
- * 16. května proběhne tradiční **pouť do Zaječova ke sv. Dobrotivé**. Při mši svaté ve 14:00 zpívá Svatotomášský sbor.
- * Týž den je také svátek **sv. Jana z Nepomuku**. V 19:00 hodin jsou zpívané nešpory v kostele. Potom bude průvod na Karlův most k soše sv. Jana Nepomuckého, kde zpíváme litanie!
- * V pátek 22. května dostanou maturanti gymnázia sv. Augustina při mši sv. od 17 hodin v našem kostele **maturitní vysvědčení**. Jste zváni!
- * **Noc kostelů** bude tento rok 29. 5. Svatotomášský sbor připravuje jako obvykle koncert.
- * Celý květen budou po mši sv. ve 12:15 hod **májové pobožnosti a litanie** k uctění Matky Boží Panny Marie.
- * Farní a školní **tábor 2026** ve sv. Dobrotivé od 4. do 14. července. Více informací u P. Juana.
- * Každé pondělí od 18:30 se koná příprava pro **katechumeny** a zájemce o křesťanský život.
- * Každé úterý od 19:30 je setkání – **katecheze pro dospělé**. Všichni farníci jsou zváni.
- * Každý čtvrtek od 18 do 19 hodin je modlitba za povolání s adorací Nejsvětější svátosti.
- * Každou neděli přede mší sv. se modlíme od 9:00 hod. **sv. růženec**. Můžete se předem domluvit, abychom se pomodlili za vaše intence.
- * **Farní kancelář** bude otevřena vždy ve středu od 16:00 do 17:00 hodin.
- * **Úklid kostela** probíhá vždy ve středu dopoledne. Přijďte nám pomoci, pokud máte čas!!
- * Každého 22. v měsíci probíhá po mši sv. ve 12:15 a v 18:00 hodin **pobožnost ke sv. Ritě** v kostele, s požehnáním růží a s modlitbami za lidi v jakékoli nouzi. Všichni jste srdečně pozváni.

Dobrou chuť

Farářské brambory

Za tento název opět nemohu, vyskočil na mne na netu a moje zvědavost mi nedala a musela jsem to znova vyzkoušet. Ríša brambory moc nemusí, ale tato úprava mu chutná. Jen jsem trochu ubrala na sádle od původního receptu, přišlo mi, že to je hodně mastné.

Budeme potřebovat: zhruba 1 kg brambor, 20 dkg anglické slaniny, 20 dkg cibule, asi 6 kuliček nového koření, 2-3 lžice sádla (v původním receptu jsou 4), 2 lžice oleje, 250 ml vody, sůl (opatrně, slanina je dost slaná) a pepř podle chuti.

Cibuli a slaninu si nakrájíme na malé kostičky, brambory oloupeme a nakrájíme na kolečka asi 5 mm.

Na pánvi na oleji osmahneme cibuli do sklovata, přidáme slaninu. Když je do zlatova, přidáme nakrájené brambory a chvíli restujeme. Potom přidáme sádlo, nové koření, sůl a pepř. Promícháme, a když se sádlo rozpustí, přilijeme vodu. Chvilku za stálého opatrného promíchávání povaříme. Třeba i přisolíme, podle chuti.

Troubu jsme si vyhřáli na 200°. Podušenou směs nalijeme do zapékačské misky (20x30cm), zakryjeme pokličkou z alobalu a pečeme zhruba 20-25 minut zakryté. Pokud brambory jsou už měkké, alobal odebereme, zvýšíme teplotu na 250° a ještě 15-20 minut zapékáme „na kůrčičku“. Podáváme ozdobené petrželkou jako přílohu, ale klidně i samotné jen se salátem.

Dobrou chuť

Hanka

ZÁPIS Z JEDNÁNÍ PASTORAČNÍ RADY ZE DNE 13. DUBNA 2026

* Ekonomická rada farnosti zatím ještě nebyla ustanovena. Bude složena z člena anglické komunity, španělské komunity a české komunity

* ad Krabice nápadů: Martin Bašár dodaných 32 podnětů rozdělil dle jednotlivých pěti částí. Několik podnětů byly žádosti o modlitbu od členů španělské komunity a anglické komunity Krabice nápadů, podnětů a zpětné vazby: opakovaně se vyskytlo, že ve farnosti chybí mládež; problém s některými lektory – slabá slyšitelnost, rychlost čtení – nutnost správně používat mikrofon u ambonu; bude pozván technik, který upraví ozvučení (mikrofony)

* Marie Hradecká vytvoří seznam potencionálních lektorů (v tuto chvíli je jich 12) a tyto vybrané lektory osloví a pozveme je na zkoušku na mikrofon; schůzka lektorů se uskuteční v neděli 17. května po mši svaté v refektáři

* bude pozván restaurátor, aby upevnil ambon, který se hýbe

* během diskuse vyplynula potřeba otevření kostela na delší dobu, než kolem polední mše; v ohláškách budou vyzváni ochotní členové farnosti, kteří by měli službu v kostele v průběhu jeho otevření

* z ankety vznikl požadavek o zavedení večerní mše svaté v neděli; *při příští PR se k tomuto bodu vrátíme* (je nutné schválení komunity)

* vznikl podnět, aby 1x měsíčně se uskutečňovaly večerní mše svaté ve spolupráci skupiny mladých z anglické a španělské komunity.

Z diskuse vyplynuly tři oblasti, které budeme napříště dál komunikovat:

1) Otevřený kostel v průběhu dne

2) Mše 1x měsíčně pro mládež

3) Ustanovení Ekonomické rady (ER) farnosti (po ustanovení ER se bude uvažovat o pořízení nových židlí do refektáře)

* augustiniánský týden se uskuteční ve dnech 20. 4. – 24. 4. 2026; po mši dne 24. 4. se v refektáři uskuteční setkání všech

* stále pracovat na oživení farnosti

* farní slavnosti a oslava narozenin P. Williama se uskuteční dne 10. 5. 2026

* v sobotu dne 16. 5. 2026 se uskuteční tradiční pouť do sv. Dobrotivé

* v sobotu 6. 6. 2026 bude v české komunitě první svaté přijímání

Příští setkání se uskuteční 24. 6. 2026 v 19:00 hodin v Tagaste.

Další setkání se uskuteční 12. 9. 2026 v 19:00

ZAPSALA DNE 14. 4. 2026 MARIE HRADECKÁ

XXIX. Pout' do sv. Dobrotivé 2026
Sobota 16.5.2026

Marie, Královno míru – Bůh naplní svět pokojem

- 8:30 Odjezd z Prahy.
- 10:00 Začátek pouti v obci Olešná.
Modlitba růžence.
- 12:00 Příchod do kláštera.
Kulturní program. Možnost svátosti smíření.
- 14:00 Poutní mše svatá.

Přihlášky: sakristie kostela sv. Tomáše
www.farnostsvatehotomase.cz – www.augustiniani.cz

© Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2026

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.farnostsvatehotomase.cz www.augustiniani.cz.

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme vás o příspěvky.